

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

7. Reservata qua ratione possit quis fateri soli su periori, vel inferiori
delegato?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

gis id erit in articulo mortis, si tunc expresse absolvens intendat per illa verba sola, *Absolvo te a peccatis*, absolvere etiam à Censuris. Ad maiorem autem certitudinem, sic absolvat, *Absolvo te ab omnibus Censuris, & peccatis*, quia certum est, illud, *Ego te absolvo*, sufficere ad absolutionem peccatorum, quod non est ita certum, licet sit probabilissimum, sufficere etiam ad absolutionem Censurarum.

§. VII. *Casus reservatos, qua ratione possit quis fieri Superiori, vel Inferiori Delegato.*

Quandoquidem plures firmiter jam est supra, posse Superiorem vel immediate per se, vel per suum Delegatum casus reservatos absolvere, quæret aliquis, an qui habet casus reservatos, possit hos solos fieri Superiori potestatem habenti illos absolvere, & ab ipso absolvi, ac pro cæteris remitti ad inferiorem, vel contra fieri solos non reservatos inferiori, qui absolvat, remittatque pro cæteris reservatis ad Superiorem.

1. Dico, ut jam dixi lib. 2. meth. Conf. c. 10. §. 1. n. 27. absolute id fieri non posse. Ratio est, quia esset dimidiare Confessionem sine necessitate. Quare in hisce eventibus, vel Superior audiat omnia, & absolvat, vel audiens reservata extra Confessionem, tollat reservationem, seu mittat ad inferiorem, cui conferat potestatem absolvendi à reservatis. Si vero sit inferior, mittat penitentem ad Superiorem, vel ipse adeat, impetretque potestatem & deinde rite absolvat. Ita Coninch. disp. 8. de penit. dub. 13. num. 100. Præpositus, de Conf. §. 1. dub. 9. alique passim, quidquid dicat Cajetanus, in summa V. Conf. §. 1. 10. qui ait, contrariam esse Romanæ Curie consuetudinem, in qua discutienda inquit, non oportet nimium sapere, quidquid inquam, dicat. Nam consuetudo illa solum est, quoad tollendas Censuras reservationem, non vero quoad absolvendum sacramentaliter.

2. Dixi autem (absolute) nam, si aliqua necessitas regeret, posset, ut si v. g. penitens non posset adire inferiorem, sed solum Superiorem, qui tamen Superior propter aliquod grave impedimentum, v. g. articulum mortis, non posset omnia peccata audire, &c.

CAPUT X.

Agimus de absolutione reservatorum Iure delegationis in particulari.

1. **H**is in universum explicatis, exposcit ordo, & facilitas doctrinæ, ut de Delegationibus in particulari differamus.

Et quidem si reservatis, seu Superior concedat facultatem alicui v. g. Confessario ad absolvendum hunc peculiarem penitentem, seu excommunicatum, dicitur is Confessarius habere specialem delegationem. Huc reducere libet facultatem, concedi solitam à Pontifice in tubileis secundum varios, modo amplios, modo limitatos eorum tenores. Si vero prædictus Superior det facultatem generalem circa casus, vel excommunicationes reservatas, dicitur, is Confessarius habere delegationem universalem.

2. Porro de speciali Delegatione certa regula dari non potest, nisi ea; Ut serventur illa, quæ talis delegationis tenor præscribit. At generales Delegationes, de quibus certa doctrina potest, quatuor, hodie invenimur.

Prima, in Tridentino, quod concedit Episcopis potestatem absolvendi omnes casus occultos.

Secunda, in privilegiis concessis à Pontifice Regibus.

Tertia, in eodem Tridentino, quod confirmat consuetudinem Ecclesiæ, qua quilibet Sacerdos in casu articuli mortis, modo jam explicando, absoluit ab omnibus casibus, & excommunicationibus.

Quarta, in Bulla Cruciatæ.

De his igitur nostrum erit hic breviter differere: In hoc capite de prima dicam; deinde, in suis distinctis capitibus, de cæteris.

§. Vnicus. *De Delegatione concessa Episcopis à Tridentino circa casus, excommunicationesque reservatas, & occultas.*

1. **T**ridentini verba sunt hujusmodi sess. 24. cap. 6. de reformat.

Liceat Episcopis, &c. in quibuscunque casibus occultis, etiam Sedi Apostolicæ reservatis delinquentes quoscunque sibi subditi in diocesi sua per se ipsos, aut Vicarium, ad id specialiter deputandum in foro Conscientiæ, gratis absolvere, imposita penitentia salutari. Idem, & in hæresis crimine, in eodem foro conscientiæ, eis tantum, non eorum Vicariis sit permittum.

Hactenus Tridentinum: in cuius verbis aliquid specialiter, & sigillatim adnotemus.

EPISCOPI.

2. Nimirum illi, sive Episcopi, sive Archiepiscopi (atque hi etiam ante usum Pallii) qui habent subditos (non vero mere Titulares.) Confirmati item, etiam ante Consecrationem, (sed qui possessionem habeant sui Episcopatus, seu Archiepiscopatus, ut ex C. *lunila de elect. inter exravag. comm. 2.* notat universaliter Azor. p. 1. l. 7. c. 1. quæst. 2.) hic comprehenduntur, quia hæc potestas absolvendi, de qua loquimur, est iurisdictionis, non Consecrationis. Lege Merollam. 2. disp. 4. c. 6. n. 132. & Præposit in 3. part. quæst. 5. de irreg. dub. 1. c. n. 81.

3. Plures Doctores affirmant, venire hic omnes habentes iurisdictionem, quasi Episcopalem, etiam si careant territorio, quales sunt Superiores Conventuales in Ordine ad suos Religiosos. Sed de hæc vide paulo post cap. 11. §. 1. num. 11.

IN QUIBUSCUNQUE CASIBUS OCCULTIS.

4. Delictum tunc est occultum in hac materia, quando non est notoriè divulgatum, & potest tergiversatione cæteri. Quamvis ergo possit per paucos testes probari, occultum erit. Ita cum aliis Bardi, in Bulla, *Cruc. part. 2. tract. 6. cap. 1. sess. 10. num. 97.* & Leand. d. 17. de excom. quæst. 47. sed nos universaliter de hoc agimus in nostro Decalogo, lib. 9. cap. 3. §. 2. à n. 9. & tandem hanc regulam dedimus, Ut illud delictum sit publicum in re, de qua agimus, quando prudenter, & ex circumstantiis iudicatur, illud facile fore communiter evulgandum: quare illud erit occultum, quod ejusmodi non est. Legatur item Fagund. præc. Eccl. 2. lib. 8. c. 8. à n. 23. & 26. qui etiam, valde probabiliter docet, delictum deductum ad forum exterius, sed quod non fuit probatum, esse occultum, Imò, & postquam est publicum, posse ab Episcopo absolvi, docet Leand. loc. c. quæst. 57. contra Suarium, aliosque non paucos, sed citans pro se Sanchez, aliosque.

5. Illud hic adde. Quid enim, si publicum sit delictum in una Civitate v. g. Romæ, & petatur à penitente Absolutio hic Panormi, ubi ejusmodi delictum est occultum, nec de proximo erit probabiliter evulgandum poteritne absolvi? Respondeo. Vtrumque esse probabile puta, posse, & non posse. Ratio, quod non possit, est, quia jam non est occultum delictum. Ratio, quod possit est, quia cum hic Panormi sine illo inconveniente habeatur à populo, ut innocens, delictum erit occultum in Ordine ab finem, quem requirit Ecclesia, qui est, ne alii scientes illud absolvi ab Episcopo, concipiant facilitatem incidendi in reservata Pontifici. Adde potestatem hanc absolvendi, utpote favorabilem, esse ample interpretandam.

An, & quando Episcopus possit casus excommunicationesque publicas absolvere, dicam infra c. 12. §. 2.